

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (061) 239-96-29
поштова адреса для листування: а/с 621, м. Запоріжжя, 69005
Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв

«23» лютого 2023 року

Старший слідчий третього слідчого відділу (з дислокацією у м. Херсоні) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі, майор Державного бюро розслідувань Драчов Андрій Анатолійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022231270000026 від 08.03.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 39, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України

ПОВІДОМИВ:

Воронюку Сергію Олександровичу,
18.06.1982 року народження, уродженцю
м. Гуляйполе, Гуляйпільського району,
Запорізької області, українцю, громадянину
України, який зареєстрований за адресою:
Херсонська область, Генічеський район,
м. Генічеськ вул. Вокзальна буд. 22 та
проживає за адресою: Херсонська область,
Генічеський район, м. Генічеськ вул.
Маяковського буд. 9, раніше не судимому,
одруженому, військовослужбовцю за
контрактом, інспектору прикордонної служби І
категорії 4 групи інспекторів прикордонного
контролю відділення інспекторів прикордонної
служби (тип А) відділу прикордонної служби
«Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону
Південного регіонального управління

Державної прикордонної служби України,
майстер-сержанту,

про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України.

Зміст підозри та правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Воронюк Сергій Олександрович підозрюється у тому, що він, являючись громадянином України та будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її у посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії 4 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, перебуваючи за місцем свого проживання - на території м. Генічеська, Генічеського району, Херсонської області, будучи обізнаним про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. 1, 2, 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та всупереч Військовій присязі, в період з 24 лютого 2022 року, але не пізніше 11 червня 2022 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено та по теперішній час, під час збройного конфлікту, використовуючи теоретичні знання і практичні навички отримані в Україні, з власної ініціативи перейшов на бік ворога, надавши добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою РФ, після чого з метою сприяння ворогові у встановленні і зміцненні окупаційної влади та функціонування правоохоронної гілки окупаційної влади (держави-агресора) - російської федерації на території Генічеського району, Херсонської області розпочав «службу» на посаді «участкового уповноваженого» у незаконно створеному правоохоронному підрозділі окупаційної влади, а саме «отдел полиции по Геническому МО ГУ МВД России по Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації РФ, завдаючи шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України - державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинене в умовах воєнного стану.

Він же, майстер-сержант Воронюк С.О. підозрюється у тому, що він будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, проходячи її у посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії 4 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону

Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, 24 лютого 2022 року, близько 12:00 год., в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення статутних вимог, перебуваючи в приватному транспортному засобі «Шкода», сірого кольору та слідуючи до іншого місця служби 79 прикордонного загону в м. Запоріжжя в складі автоколонни, маючи на меті назавжди ухилитись від військової служби, поблизу повороту до н.п. Нижні Сірогози, Генічеського району, Херсонської області на автодорозі М-14 Херсон-Мелітополь, розвернув автомобіль у зворотному напрямку та попрямував в напрямку смт. Іванівка, Генічеського району, Херсонської області, таким чином самовільно залишивши місце служби з метою назавжди ухилитися від військової служби, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України – **дезертирство, тобто самовільне залишення місця служби з метою ухилитися від військової служби, вчинене в умовах воєнного стану.**

Фактичні обставини кримінальних правопорушень, у вчиненні яких підозрюється Воронюк С.О.

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом начальника 79 прикордонного загону Державної прикордонної служби України від 16.07.2021 за № 363-ОС військовослужбовця військової служби за контрактом Воронюка С.О. призначено на посаду інспектора прикордонної служби 1 категорії 4 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронні органи - це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи

державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Згідно з ч. 1 ст. 6 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», Державна прикордонна служба України є правоохоронним органом спеціального призначення.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» на Державну прикордонну службу України покладаються завдання щодо забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні.

Статтею 2 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» передбачено основні функції Державної прикордонної служби України, зокрема, охорона державного кордону України на суші, морі, річках, озерах та інших водоймах з метою недопущення незаконної зміни проходження його лінії, забезпечення дотримання режиму державного кордону та прикордонного режиму; участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом, а також припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій, що порушили порядок перетинання державного кордону України.

Згідно з ч. 1 ст. 14 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» до особового складу Державної прикордонної служби України входять військовослужбовці та працівники Державної прикордонної служби України.

Таким чином, військовослужбовець військової служби за контрактом, майстер-сержант Воронюк С.О. являється працівником правоохоронного органу.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України (далі - Статут), дія Статуту поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, майстер-сержант Воронюк С.О., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури,

скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й честю, не допускати самому і стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Проте, майстер-сержант Воронюк С.О. став на шлях злочинної діяльності та в порушення зазначених вище вимог і ст. 1, 2, 17, 65 Конституції України, прийнятої ним Військової присяги не дотримався та зрадив Українському народові та Українській державі, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, що підписаний 26 червня 1945 року та яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять України, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, всі Члени вказаної організації утримуються в їхніх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування, як проти територіальної недоторканості або політичної незалежності будь-якої держави, такі будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 9 грудня 1981 року № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та, зокрема, резолюціями від 21 грудня 1965 року № 2131 (XX), від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містять Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, а також Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН та Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, що містить визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якою причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Вказаними документами, а також вимогами п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Окрім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав закріплені також в Заключному Акті наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, подання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають Автономна Республіка Крим, області, зокрема, Херсонська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У відповідності до вимог ст. ст. 72, 73 Конституції України, питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією. Всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Однак, всупереч вищенаведеним приписам, а також іншим нормам міжнародного гуманітарного права, невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади російської федерації (далі - РФ), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, спрямованого на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил РФ на територію України.

В розумінні положень ст. 2 Женевської конвенції від 12 серпня 1948 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки від 03 липня 1954 року, між державами російська

федерація та України із 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

24 лютого 2022 року, військовослужбовці збройних сил РФ, шляхом збройної агресії, здійснили інтенсивні ракетно-бомбові та артилерійські обстріли по військовим та цивільним об'єктам на всій території України, перетнули державний кордон України на ділянках Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької, Херсонської областей та АР Крим, вторглися на територію суверенної держави Україна та здійснили часткову її окупацію, тобто розпочали відкритий міжнародний збройний конфлікт проти України, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України.

У зв'язку із чим, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022, затвердженого Законом України №2102-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» з 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року, з подальшим неодноразовим його продовженням, та до теперішнього часу, відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» почав діяти воєнний стан в Україні.

Згідно з ст. 1 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», воєнний стан - це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям та органам місцевого самоврядування повноважень, необхідних для відвернення загрози, відсічі збройної агресії та забезпечення національної безпеки, усунення загрози небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності, а також тимчасове, зумовлене загрозою, обмеження конституційних прав і свобод людини і громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Після початку широкомасштабної військової агресії РФ проти України, підпорядкованими підрозділами і військовослужбовцями збройних сил РФ, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тимчасово окуповано м. Генічеськ та Генічеський район Херсонської області та частину інших населених пунктів на території Херсонської області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, що призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

З метою встановлення і зміцнення окупаційної влади на територіях населених пунктів Херсонської області, у тому числі Генічеського району, які на даний час контролюються та утримуються російськими військами, представниками РФ з числа своїх громадян та місцевого населення Херсонської області були сформовані підрозділи силового блоку, які виконують функції правоохоронних органів, тим самим вчиняють діяння на шкоду суверенітету,

територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній економічній чи інформаційній безпеці України.

Одним із таких силових блоків, створеного на території Генічеського району Херсонської області, є так званий «отдел полици по Геническому МО ГУ МВД России по Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації РФ.

Водночас, майстер-сержант Воронюк С.О., як громадянин України, який згідно із ст. 65 Конституції України має обов'язок здійснювати захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який у відповідності до частин 2, 3 ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», може бути реалізований шляхом проходження військової служби виключно у Збройних силах України, інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях, а також правоохоронних органах спеціального призначення, посади в яких комплектуються військовослужбовцями, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для розуміння факту захоплення та подальшого утримання рф частини території України, а саме Херсонської області, зокрема, м. Генічеська та Генічеського району, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади рф, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації рф та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської області, зокрема, м. Генічеська та Генічеського району, системи органів державної влади рф, у тому числі правоохоронної, з метою сприяння ворогові у встановленні і зміцненні окупаційної влади та недопущення контролю української влади на вказаній території, заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану.

Зокрема, майстер-сержант Воронюк С.О., являючись громадянином України, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом та проходячи її у посаді інспектора прикордонної служби 1 категорії 4 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України, перебуваючи за місцем свого проживання - на території м. Генічеська, Генічеського району, Херсонської області, будучи обізнаним про факт ведення російською федерацією агресивної війни проти України, в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення вимог ст. 1, 2, 17, 19, 65, 68 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», ст. 1, 2, 19 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України та всупереч Військовій присязі, в період з 24 лютого 2022 року, але не пізніше 11 червня 2022 року, точної дати досудовим розслідуванням не встановлено та по теперішній час, під час збройного конфлікту, використовуючи теоретичні знання і практичні навички отримані в Україні, з власної ініціативи перейшов на бік ворога, надавши

добровільну згоду на співпрацю з окупаційною владою РФ, після чого з метою сприяння ворогові у встановленні і зміцненні окупаційної влади та функціонування правоохоронної гілки окупаційної влади (держави-агресора) - російської федерації на території Генічеського району, Херсонської області, розпочав «службу» на посаді «участкового уповноваженого» у незаконно створеному правоохоронному підрозділі окупаційної влади, а саме «отдел полиции по Геническому МО ГУ МВД России по Херсонской области», з виконанням відповідних правоохоронних функцій, в підпорядкуванні окупаційної адміністрації РФ, завдаючи шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, громадянин України Воронюк С.О. підозрюється у державній зраді, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України.

Крім того, досудовим розслідуванням також встановлено, що наказом начальника 79 прикордонного загону Державної прикордонної служби України від 16.07.2021 за № 363-ОС військовослужбовця військової служби за контрактом Воронюка С.О. призначено на посаду інспектора прикордонної служби I категорії 4 групи інспекторів прикордонного контролю відділення інспекторів прикордонної служби (тип А) відділу прикордонної служби «Чонгар» (тип Б) 79 прикордонного загону Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України.

Згідно з ст. 17 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

Відповідно до ст. ст. 19, 68 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», правоохоронні органи - це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи

державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Згідно з ч. 1 ст. 6 Закону України «Про Державну прикордонну службу України», Державна прикордонна служба України є правоохоронним органом спеціального призначення.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» на Державну прикордонну службу України покладаються завдання щодо забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні.

Статтею 2 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» передбачено основні функції Державної прикордонної служби України, зокрема, охорона державного кордону України на суші, морі, річках, озерах та інших водоймах з метою недопущення незаконної зміни проходження його лінії, забезпечення дотримання режиму державного кордону та прикордонного режиму; участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом, а також припинення діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), організованих груп та злочинних організацій, що порушили порядок перетинання державного кордону України.

Згідно з ч. 1 ст. 14 Закону України «Про Державну прикордонну службу України» до особового складу Державної прикордонної служби України входять військовослужбовці та працівники Державної прикордонної служби України.

Відповідно до ст. 65 Конституції України, ст. 17 Закону України «Про оборону України», ст. 1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України, які проходять військову службу відповідно до законодавства.

Відповідно до ч. 4 розділу «Вступ» Статуту, його дія поширюється на військовослужбовців Служби зовнішньої розвідки України, Служби безпеки України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної спеціальної служби транспорту, Управління державної охорони України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями.

Так, будучи військовослужбовцем військової служби за контрактом, майстер-сержант Воронюк С.О., відповідно до вимог ст. ст. 2, 11, 16, 49, 127, 128 Статуту, ст. ст. 1-4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, суворо дотримуватися Статутів Збройних Сил України, бути дисциплінованим, беззастережно виконувати накази командирів, виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою, бути зразком високої культури, скромності й витримки, берегти військову честь, захищати свою й поважати гідність інших людей, поводитися з гідністю й честю, не допускати самому і

стримувати інших від негідних вчинків та виконувати завдання, пов'язані із захистом Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України.

Разом з цим, майстер-сержант Воронюк С.О., достовірно знаючи свої обов'язки, передбачені зазначеним вище законодавством, яке регламентує порядок виконання військового обов'язку і проходження військової служби, маючи можливість належно їх виконувати, свідомо допустив їх порушення, вчинивши військовий злочин за наступних обставин.

Так, 24 лютого 2022 року, після початку збройної агресії рф проти України, підрозділ 79 прикордонного загону в якому проходив військову службу Воронюк С.О. здійснював передислокацію до 1-го рубіжу оборони за маршрутом с. Чонгар-Салькове, Генічеського району, Херсонської області та в подальшому до іншого місця служби в м. Запоріжжя.

Однак, майстер-сержант Воронюк С.О. проходячи військову службу та будучи забезпечений речовим, грошовим, продовольчим та іншими видами забезпечення, 24 лютого 2022 року, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, вирішив ухилитись від проходження військової служби та самовільно залишити місце служби.

Реалізуючи свій злочинний умисел, майстер-сержант Воронюк С.О., 24 лютого 2022 року, близько 12:00 год., в умовах воєнного стану, діючи умисно, в порушення статутних вимог, перебуваючи в приватному транспортному засобі «Шкода», сірого кольору та слідуючи до іншого місця служби 79 прикордонного загону в м. Запоріжжя в складі автоколонни, маючи на меті назавжди ухилитись від військової служби, поблизу повороту до н.п. Нижні Сірогози, Генічеського району, Херсонської області на автодорозі М-14 Херсон-Мелітополь, розвернув автомобіль у зворотному напрямку та попрямував в напрямку смт. Іванівка, Генічеського району, Херсонської області, таким чином самовільно залишивши місце служби з метою назавжди ухилитися від військової служби, таким чином самовільно залишивши місце служби з метою ухилитися від військової служби.

В період з 24 лютого 2022 року по теперішній час майстер-сержант Воронюк С.О. без поважних причин обов'язки військової служби не виконує, перебуває на тимчасово окупованій території України, до військової частини безпідставно не прибуває, проводить час на власний розсуд, не пов'язуючи його з виконанням обов'язків військової служби та не вживає жодних заходів для з'явлення у військову частину, звернення до правоохоронних або інших державних органів чи органів військового управління України, за наявності реальної можливості для цього. При цьому, майстер-сержант Воронюк С.О. документів, підтверджуючих поважність та законність відсутності на військовій службі, до військової частини не надавав.

Таким чином, майстер-сержант Воронюк С.О. підозрюється у дезертирстві, тобто самовільному залишенні місця служби з метою ухилитись від військової служби, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 408 Кримінального кодексу України.

Старший слідчий третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі
майор Державного бюро розслідувань

Андрій Анатолійович ДРАЧОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
Прокурор Херсонської спеціалізованої
прокуратури у військовій та оборонній
сфері Південного регіону

Дмитро Вікторович ПОДВОРНИЙ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний

«__» ГОД, «__» ХВ. _____ 202_ року.

Процесуальні права та обов'язки підозрюваного Воронюка С.О.:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим досліддам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочині чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Положення про порядок короткочасного затримання осіб, підозрюваних у вчиненні злочину

Стаття 10. Права та обов'язки затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, мають право:

- знати, в чому їх підозрюють;
- вимагати перевірки прокурором правомірності затримання; про заявлену вимогу адміністрація місця тримання затриманих негайно повідомляє прокурора;
- оскаржити дії особи, яка провадить дівання, слідчого або прокурора, давати пояснення і заявляти клопотання;
- звертатися зі скаргами і заявами в державні органи, громадські організації і до службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Положення;
- користуватися своїм одягом і взуттям, а також іншими необхідними предметами і речами, перелік яких визначається Правилами внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Особи, затримані за підозрінням у вчиненні злочину, зобов'язані додержувати вимог цього Положення і Правил внутрішнього розпорядку в місцях тримання затриманих.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень нисьмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;

дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;

бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;

бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповісти на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру вручена адвокату, процесуальні права та обов'язки оголошено, вони мені роз'яснені та зрозумілі.

Підозрюваний _____

« ___ » год. « ___ » хв. _____ 202__ року.

***Повідомлення про підозру та пам'ятку
про процесуальні права та обов'язки вручив:***

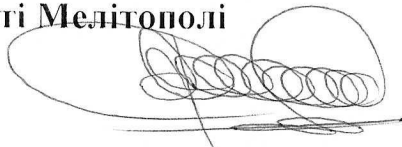
**Старший слідчий третього слідчого відділу
(з дислокацією у м. Херсоні)**

Територіального управління

Державного бюро розслідувань,

розташованого у місті Мелітополі

майор ДБР

Андрій Анатолійович Драчов